

OBČASNÍK SPUSA

ČERVENEC 2014

číslo 7.

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA – THE SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

ČESKO-AMERICKÝ KLUB – THE CZECH-AMERICAN CLUB

POBOČKA PRAHA – hlavní město

Díky laskavosti našeho Vzdělávacího střediska pokračuje **výuka angličtiny**, nyní však každý pátek od 14 do 15ti hodin. Pak následuje **kulturní program** s přátelským posezením. Nyní již máme, díky kolegovi panu Liškovi, garančně opravený nový monitor (TV) s velkou úhlopříčkou) a po odborném propojení s novými reproduktory s prvotřídní zvukovou technikou je tak zajištěn kvalitní obraz i poslech. Těšíme se na Vaši účast. Program bude oznámen samostatně.

Demokratická strana (USA) Democratic Party

Zisk mandátů ve volbách

Sněmovna reprezent.: 193/ 435
Senát: 51/ 100; Guvernéři: 20/50

Datum založení: 1828 (1792 historické)
Předseda: Zim Kaine (Joe Biden předseda ex officio)
Daniel Inouye (předseda pro tempore)
Lídr v senátu: Harry Reid (vůdce většiny)
Lídr v senátě rep.: Nancy Pelosi
Sídlo: 430 South Capitol street SE, Washington, D.C., 20003
Politická posice: levý střed
Mezinárodní organizace: Aliance demokratů
Ideologie: Sociální americký liberalismus, progresivismus
Studentské organizace: Vysoká škola demokratů Ameriky
Mládežnická organizace: Mladí demokraté Ameriky
Barva: modrá

Oficiální web: <http://www.democrats.org/>

Demokratická strana (anglicky: **Democratic Party**) je vedle Republikánské strany jedna ze dvou předních amerických stran. Stranu pod současným názvem založil roku 1820 Andrew Jackson, ale kořeny strany sahají do roku 1792, kdy Thomas Jefferson, pozdější prezident USA, založil Demokraticko-republikánskou stranu. Podle těchto měřítek by byla Demokratická strana nejstarší politickou stranou světa. Strana se hlásí k liberalismu (sociálnímu liberalismu), v americkém slova smyslu se tedy řadí k politické levici, z evropského pohledu je však strana ekonomicky středová (centristická) a sociálně středně konzervativní.

Znak: Bývalým znakem strany je osel. K oslovi přirovnávali kritici už demokratického kandidáta na prezidenta Andrewa Jacksona v roce 1828, protože se jim nelíbily jeho údajně populistické názory. Mužem, který ale oslíka navždy spojil s Demokratickou stranou, byl karikaturista Thomas Nast. Roku 1870 totiž použil osla, aby znázornil protiválečné politické sympatizanty, s nimiž nesouhlasil. Narážel tím hlavně na některé prodemokratické magazíny a deníky. Odtud tradice pomalu přešla i ke straně samotné.

Mezinárodní příslušnost: Demokratická strana je členkou Aliance amerických a evropských demokratů, neoficiálním internacionálním svazem stran (za Evropu je ve svazu Evropská demokratická strana), názorově se pohybujícím mezi sociální demokracií a konzervativní Novou pravíci.

Ideologický základ: Stranická značka progresivismu je často nazývána moderním liberalismem nebo v mezinárodním kontextu sociálním liberalismem, rozlišeném od klasického liberalismu. Strana se staví za základní principy demokracie: zastává občanské svobody, společenské svobody, rovná práva, rovnocennou příležitost a systém svobodného podnikání (svobodný trh) zmírněný vládní intervencí. Strana věří, že vláda by měla hrát roli ve zmírnění chudoby a sociální nespravedlnosti. Obecně ve straně figurují četné názorové proudy, na pravé straně politického spektra velmi konzervativní názory, na levici dokonce koketující s vizí sociální demokracie (= vliv Nové levice). Demokratická strana je obecně pro ekologické postoje a favorizuje zachování přírodních zdrojů a snaží se prosazovat zákony pro ochranu životního prostředí.

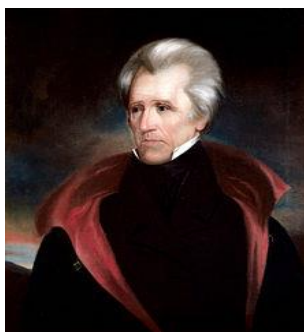
Vnitřní struktura existuje spíše formálně než fakticky. Okresní organizace de facto neexistují a oblastní a státní výbory mají charakter koalic držitelů moci, tedy těch, kteří disponují nějakou funkcí, pokud je strana u moci.

Nejvyšší stranický orgán se nazývá **Demokratický národní výbor** (význam „national“ je v USA „federální“) (*Democratic National Committee*), ve kterém působí zástupci ze všech států Unie. Hlavním úkolem výboru je vypracovat pravidla pro jednání **Národního** (federálního) **konventu** (*National Convention*) a zajišťovat další věci, zejména shánění příspěvků.

Předsedu strany jmenuje prezident USA za Demokratickou stranu. Pokud jsou demokraté v opozici, pak je volen stranickými představiteli. Je nutné, aby předseda strany neměl žádný vztah k případným uchazečům o funkci prezidenta.

Stranická 70. léta 20. století: V průběhu sedmdesátých let 20. století došlo k pokusu posílit vliv prostých voličů oproti stranickým špičkám. K tomu účelu vznikly kvóty, které zajistily přítomnost slabších a menších sociálních skupin na Národním konventu a zároveň s tím, již musel každý zástupce být přímo zavázán hlasovat pro konkrétního kandidáta. Tím byl umenšen vliv vůdců a na konventu v roce 1976 se prezidentským kandidátem demokratů stal poměrně neznámý lokální politik Jimmy Carter, který projevil organizační schopnosti a bez stranické podpory zvládl kampaň v primárkách. To vedlo k vyhocení vnitřních stranických konfliktů. Výsledkem pak byla v roce 1982 opětovná změna pravidel, která zvýšila vliv politických organizátorů a vůdců při výběru prezidentských kandidátů. Také došlo k redukcí délky předvolební kampaně v primárkách z dvaceti na patnáct týdnů.

Politika: Demokraté oproti republikánům kladou větší důraz na sociální programy, zásahy státu do hospodářství a prosazují větší roli federálních orgánů při řešení sociálně-ekonomických problémů. Angažují se také ve vyšší míře v obraně lidských práv a práv menšin, ochraně životního prostředí, stejně jako jsou tradičně pro snižování vojenských rozpočtů a nižší míru vojenské angažovanosti USA ve světě. Ovšem v zásadních zahraničněpolitických otázkách se obě strany v podstatě neodlišují.

Andrew Jackson, zakladatel moderní Demokratické strany USA

Demokraté zvolení v Kongresu za jižní státy (asi třetina všech demokratů v Kongresu) jsou konzervativnější a hlasují častěji se členy republikánů. Tato geografická stratifikace se však stále více zmiňuje.

Členská základna: V rámci průzkumů se více obyvatel identifikuje s demokraty než s republikány. Vyšší podpory pramení zejména z odborových organizací, náboženských menšin (židovské obce, katolíků), etnických menšin (černošské či hispánské obyvatelstvo). V jižních státech disponují demokraté silnou podporou i u bohatších voličů, což souvisí s přetrvávajícím protirepublikánským cítěním, a to již z doby občanské války.

Zahraněční politika USA: Spojené státy ovlivňují v širokém měřítku celosvětový ekonomický, politický a vojenský vývoj. Tento vliv vyvolává četné diskuze o jejich zahraniční politice po celém světě. Téměř všechny státy mají ve Washingtonu svá velvyslanectví a mnoho z nich konzuláty po celé zemi. Nicméně Kuba, Írán, Severní Korea, Bhútán a Súdán diplomatické styky se Spojenými státy neudrží.

Spojené státy jsou zakládajícím členem Organizace spojených národů (se stálým zastoupením v Radě bezpečnosti OSN) a členem mnoha dalších mezinárodních organizací. Současnými spojenci jsou Austrálie, Japonsko, Izrael a státy NATO z nichž má Velká Británie s USA ještě další nadstandardní vztahy. Navíc mají úzké diplomatické, ekonomické a kulturní vztahy se státy s nimiž sousedí, tedy s Kanadou a Mexikem.

Jako celek prošla zahraniční politika USA především ve 20. století rozmanitým vývojem. Na počátku století byla snaha o izolacionismus a pacifismus. Tento trend byl na čas přerušen během 1. světové války, do které se USA zapojily v roce 1917 po potopení britské lodě Lusitania s Američany na palubě. Po konci války se odmítly zapojit do Společnosti národů (předchůdkyně OSN) a pokračovaly ve své politice z předválečného období. Ta byla definitivně opuštěna po japonském útoku na Pearl Harbor a vstupem USA do 2. světové války. Po konci největšího konfliktu v dějinách pomáhaly USA obnovit západní Evropu (Marshallův plán) a snažily se zabránit celosvětovému rozmachu komunismu (NATO, Korejská válka, Vietnamská válka). V rámci tohoto boje podporovaly USA také různé nedemokratické vlády (Pinochet, Perón, Husajn) či se nepřímo podílely na svržení vlád, jež odporovaly jejich zájmům (Írán, 1953).

Po vítězství ve studené válce se staly v podstatě jedinou supervelmocí na světě.

Dovolují si připomenout možnost placení letošních členských příspěvků. Můžete osobně nebo přímo na náš účet, který má číslo: 135 135 383/ 0300 Poštovní spořitelny, tj. kdekoliv na poště nebo z bankomatu. Současně připomínám

Společnost přátel USA SPUSA ocenila nejlepší literární práce v angličtině

Velvyslanec Eisen gratuluje účastníkům soutěže i oceněným na slavnostním předávání cen na rezidenci velvyslance USA.

Dvanáct českých žáků a studentů převzalo 13. června na rezidenci velvyslance USA ocenění za své literární práce v anglickém jazyce v Literární soutěži SPUSA, které psali na téma [My Hero \(Můj hrdina\)](#).

Porota složená ze spisovatelů, překladatelů a učitelů angličtiny v letošním 22. ročníku vybírala ze 400 došlých prací. Jak poznamenala ředitelka SPUSA Štěpánka Maňhalová, literární práce účastníků soutěže jsou každým rokem kvalitnější.

Velvyslanec Norman Eisen poděkoval organizátorům soutěže: "Je to tradice, které si velmi ceníme," uvedl velvyslanec a ve svém projevu pogratuloval všem účastníkům soutěže.